

[NIEWYPLETLIWI *ai*

A pl subst niewypletliwi(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Taki, który nie daje się rozplątać; przen: zawiły: O Spowiedzy. TE część nauky Chrześciańskiej o pokucie/ Napierwey wielce byli zaćmili Theologowie [...] Iako to świątczą [...] wlfyftkych zbożnych ludzy łumnienia/ ktorzy wiedzą a wyznawaią oni niewypletliwie gadania y dowody tych Theologow. ConfKwiat Q2.

Synonimy: niewymotany, niewywikłany.

Cf NIEWYPLECIONY

MK